

Ara, els Voluntaris per la llengua als instituts

Si bé a les escoles s'intenta resoldre el tema dels nouvinguts i la llengua catalana amb les aules d'acollida que, sens dubte, són una molt bona eina d'acolliment en tots els aspectes, encara que, sovint, mancades de recursos i mitjans; aviat l'alumne passa poques hores en aquesta aula perquè l'objectiu és aconseguir que l'alumne en qüestió aprengui ràpidament el català per poder-se incorporar a les classes que li pertocarien i, així, tan bon punt compta amb un coneixement bàsic de la llengua s'hi afegeix; desgraciadament, sovint el professor de la classe ordinària s'hi adreça en espanyol sense adonar-se que no fa res més que perjudicar-lo perquè llibres i classes són en la llengua pròpia.

La qüestió és que, malgrat tot, als instituts, hi segueix havent una deficiència en llengua catalana en relació als alumnes procedents d'un altre país; en aquest sentit, ja no cal ni parlar dels alumnes que s'incorporen directament a batxillerat, aquests no poden anar a l'aula d'acollida i no poden fer res més que espavilar-se com puguin, cosa que, en la gran majoria de casos, implicarà perdre un curs.

És per això que amb els equips d'assessorament de llengua, interculturalitat i cohesió social (ELIC) i la demanda dels instituts, l'APELLC ha estès els Voluntaris per la llengua, iniciativa a la qual informàvem fa unes setmanes que ens havíem afegit, en aquest altre àmbit, agafant com a exemple d'altres experiències ja consolidades i reeixides en aquest àmbit, com són els alumnes guia, presents en molts dels nostres instituts i experiències d'aquest tipus, anant més enllà de l'institut en si, com la del CNL d'Esparreguera.

Per això, el dimecres 17 de gener vam anar a presentar els Voluntaris per la llengua a l'IES Vidal i Barraquer de Tarragona, per donar cobertura a la petició de molts alumnes d'incorporar-se a aquesta proposta i promoure, per tant, tal com li hagués agradat al mateix Vidal i Barraquer, el català –com es mereix, tot i ser conscients que encara queda molta feina per fer– entre les parets d'un edifici que porta el seu nom.

D'altres són els instituts interessats a posar-ho en pràctica, ja que, així, es dona més cobertura a l'estona d'esbarjo que tenen els alumnes sense necessitat de demanar a l'alumnat que es desprengui d'aquest moment de desconexió, perquè també es pot desconnectar en català; tot i que, en el cas dels alumnes de batxillerat, que normalment ja compten amb permís per sortir fora del recinte durant aquesta estona, també seria possible que les parelles quedessin en un altre indret i, és clar, en una altra franja horària.

Per a més informació, es tracti d'instituts o de persones individuals, que pretenguin involucrar-se en aquest projecte, ja sabeu que només cal que us poseu en contacte amb nosaltres: apellc@tinet.cat.

Aquesta crida és oberta a tothom, evidentment, però volem posar un èmfasi especial en aquelles persones que ja parlen català perquè són les que més fan falta, són molts els nouvinguts que pretenen trobar en el propi parlant una mica d'ajuda, ja sigui normalment adreçant-nos-hi en català o, anant més enllà, prestant-se a compartir una hora a la setmana, durant 10 setmanes, conversa en la nostra llengua, res més; reclamarla; bona voluntat i prou.

Agnès Toda i Bonet
APELLC